

Venca Hadraba

Dobrodružství šesti trampů

Aneb

Největší pitomost ve Střední Evropě, vesmíru a přidružených galaxiích ...

Volně zpracováno podle volně zpracované filmové podoby od autorů

P.Breziny, M.Drtílka a B.Kouby

Na motivy knihy

Bohatýrská trilogie

V. Rady a J. Žáka

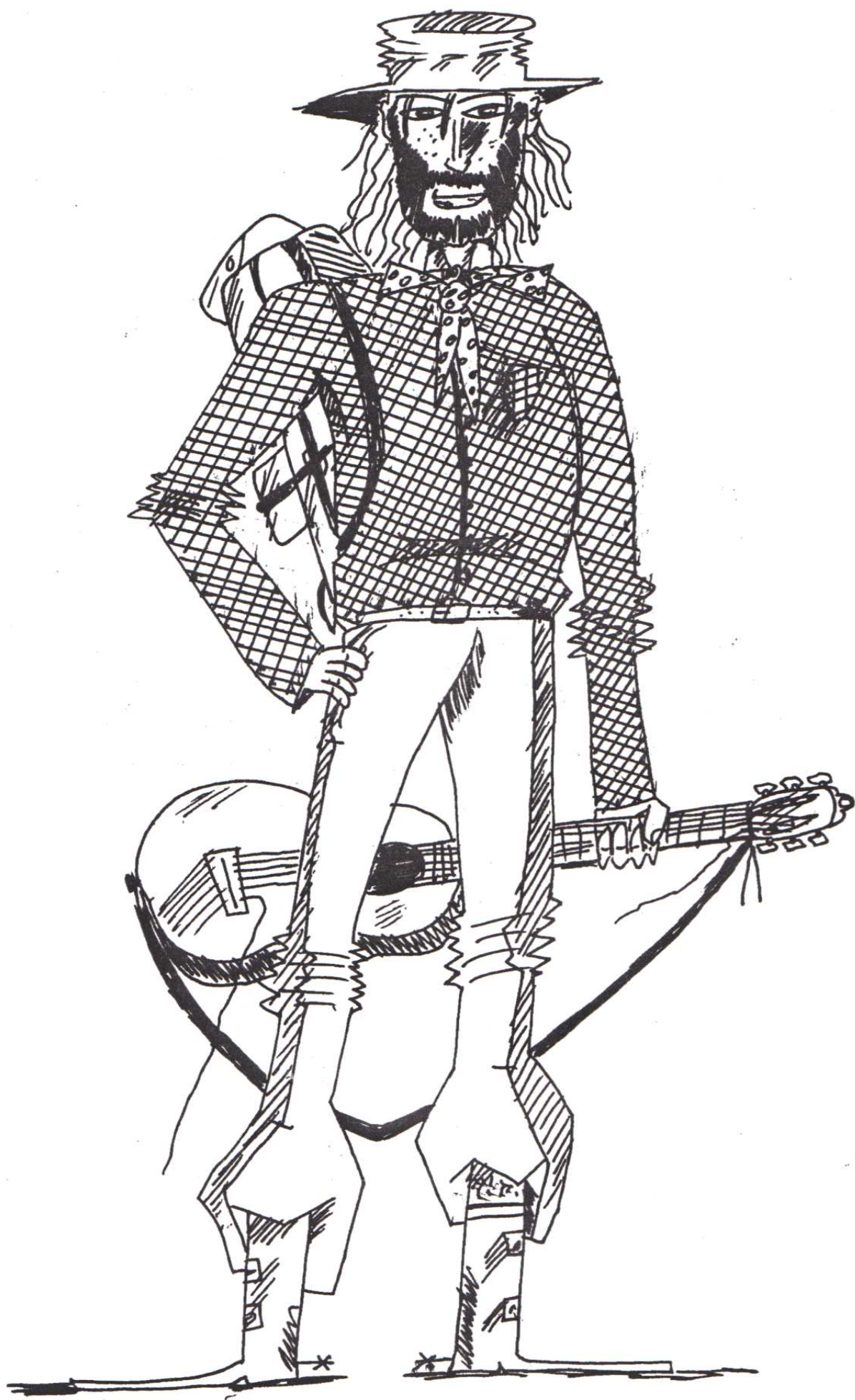
Kosmas

*PETY
VET*

Volně zprasili Pety a Kosmas

TETÍN 2011

Příchod diváků a účinkujících

Do toho z dálky mužný hlas vypravěče:

Poslechněte si dávný příběh z dob, kdy drsní trampové pod vedením svého chrabrého šerifa Jacka Aspirina svedli urputný boj o záoceaný parník Primátor Ditrich a v němž zvítězí nad pad'oury, posádkou lodě i démonem alkoholu.

A již se rozehrává tato story, již znějí dávné písně a nezapomenutelné příběhy, jenž jsou vtesány do tvrdých skal povltavských:

Scéna s příchodem Jacka Aspirína

1. písnička – Líbám tě dnes naposledy

Za jasné noci s nebem plným hvězd sedí v posvátném kruhu ohně na osadě Wintr několik trampů a trampek a hrají na kytary své teskné písně. Když v tom se po strmé skále za zády trampů opatrně, ale jistě, spouští tmavá urostlá postava s širákem na hlavě. A už je tu:

Jack Aspirin

Zpíváte písně které neznám, ač jsou mi blízké.

Starý tramp

U nás bývá zvykem cizinče, že každý, kdo přijde k ohni vypráví nejprve svůj příběh.

Jack Aspirin

Slyšte tedy, je to už hodně dávno a od té doby uplynulo ve Vltavě zvané tehdy Velká řeka hodně vody. Lodě, které se podobaly parníkům a šalupám jenž brázdí vody Orinoka, Zambezi a Nilu odplouvaly kolem Vyšehradské skály tam daleko na jih, kde velebné ticho přírody bylo jen občas rušeno krátkou, leč o to výmluvnější přestřelkou mezi dvěma trampskými osadami...

2. písnička – Hej šup námořníci

Na lodi Primátor Dittrich

Cestující nastupují a usedají na svá místa

Malý chlapec Budulínek se svým kamarádem psem Matlafouskem stojí na Vltavské navigaci a sleduje krásné lodě kotvící v přístavu. Jen některé lodi, jimž velí zvláště statní a otužilí kapitáni, muži osmahlých a větrem ošlehaných tváří, jen lodi, řízené pevnou a zkušenou rukou těchto vltavských vlků, odváží se až za Zbraslav, až tam, kde vládne Divočina a její synové, divocí trampové.

Budulínek toužil být kapitánem. A vzduchem se nese hlas zvonu...

Zvonění lodního zvonu

Starší dáma

Na co zvoní, když ještě nejedou?

Jack Aspirin

Na zvonec, milostpaní. Na zvonec.

Blboun Vltavský - projde v pozadí

Vtom se přihnul hřmotný pán v pruhovaném tričku a jak tak letěl kolem, šlápl Matlafouskovi na ocásek. Ten si to samozřejmě nenechal líbit a jeho silné zuby se zahryzly do rozevlátých kalhot páně Hadraby, jak se ten osmahlý mořský vlk jmenoval.

Matlafousek

Vr haf haf!

Hadraba

Á nový kalhoty! Ty trhači kalhot! To mi zaplatíš!

Budulínek

Omlouvám se vám, ale náš Matlafousek ještě nikdy nikoho nekousl.

Hadraba

Stojím já ti vo tvý vumlouvání!

Pan Hadraba byl zuřivostí všecek bez sebe; zapomněl na vše kolem a chtěl dostat Matlafouska.

Chlapec hvízdal na Matlafouska a přeběhl můstek k lodi, seběhli po schodech do jakési kajuty a schovali se. Vzápětí se ozval zvonec a voda hlučně zašuměla pod koly parníku.

Kapitán

Každý na své místo! Milostpán si přijde na loď v poslední chvíli, a ještě se tu špacíruje po palubě!

Hadraba

Poslušně hlásím, kapitáne, že mi pes roztrhl kalhoty a že tohoto psa honím za účelem potrestání!

Kapitán

Pes nepes, kdo měl před odjezdem zvonit? Hadraba! A kdo nezvonil? Hadraba! Ručím za životy pasažérů a vyžaduji proto bezpodmínečně přesné plnění povinností! Napřed zvonit, potom psy honit!

Hadraba

Proklatej, poplivanej život blbej!

Ale Matlafousek v podpalubí dlouho nevydržel a vyplížil se na výzvědy, vše důkladně očuchával, prozkoumával a očůrával.

Když vtom se na něj zpozorohu vrhl číhající pan Hadraba.

Hadraba

Á bestie psí Baskervilská !

Kapitán

Stát! Hadraba, co vlastně jste, lodník nebo pohodnej? Nepřejte si mě, člověče!

Pan Hadraba se vracel zpět váhavým krokem, praštil pěstí do zábradlí a zahromoval:

Hadraba

Proklatej, poplivanej život blbej!

Šesták

Copak se ti stalo, Venco?

Hadraba

Kdo by neklel za těchle poměrů. Člověk dostane huby od starýho kvůli čoklovi, kterej mu roztrhl kalhoty. A představ si, ještě mně nazval pohodným!

Šesták

Tyrani to jsou! Člověk si ani pro samý sekýrování nemá čas zapálit fajfku!

3. písnička – Šilhavý mariňák

Nick Wharton

Pane, nepůjčil by jste mi deset korun?

Pán na lodi

Vždyť vás vůbec neznám, trempe!

Nick Wharton

No právě, von by mi žádnéj známej nepůjčil!

Jack Aspirin

Neznáme my se odněkud?

Pán na lodi

No dovolte!

A mezitím pokračuje tajná porada lodníků:

Hadraba

Chtělo by to tady vybílit!

Vodička

To jo, ale je nás málo!

Šesták

To nech na mně!

Pepa Šesták dorazil ležérně námořnickým krokem k partičce traperů posazených na přídi parníku. V tom tramp Joe Chiclets ukázal na skálu, okolo které právě projížděli:

Joe Chiclets

Heleďte hoši, tadyhle je ta skála, co z ní spadl ten Barrande a nic se mu nestalo.

Forbes

Ty nádivo! Ten Barrande, to byl přeci první českej tramp, kterej měl chatu na tý skále, a do tý chaty si natahal šutráky, aby se mohl bránit před útokem vodních skautů. Ty šutráky jsou teď v museu.

Šesták

To je náhodička, co? Máte-li pak, hoši, lístky?

Jack Aspirin

Lístky? Na to je přece dost času, admirále!

Šesták

A viděl někdy někdo, aby si zálesák kupoval lístky?
Stačí jen přiložit ruce k dílu!

Jack Aspirin

O tom by se dalo hovořit, což, boys?

Trampové obklopili v úzkém kruhu mluvčího.

Šesták

On je tu, hoši, trochu horkej vzduch a chtělo by to pořádně
vyvětrat.

Bivoj

No, to rozhodně pomůžeme, my si na větrání potrpíme! Onehdá
jsme vyvětrali v hospodě „U zrzavýho paviána“ tak, že ji museli
sbírat po celejch Brdech!

*Porada skončila chlapským stiskem pravice a Pepa Šesták se vrátil na
příd'.*

A mezitím na palubě lodi:

Starší dáma

Bože, to je krása na té vodě a ten božský klid. Nedrncá to,
nerámusí, člověk si sedí, rosa ho skrápí, a což ten vzduch - samý
ozón! Inu, gustíčko!

Profesor

Vy si tady medíte a libujete. Já se pamatuji, když jsem byl ještě
malé pachole, jak vybuchl tenkrát kotel na, Františku Josefovi'.
Něco takového se může stát každou chvíli a máte po gustíčku.
Taková pára, milostpaní, to je živel, který nadělá hrozné spousty,
když se osvobodí.

Starší dáma

Panenko Svatohorská, opravdu?

Profesor

Na tom nic není. Kotel se zanes, trochu se přetopí a...

Hrozná rána, přestřelka

To trampové vystřelili ze špuntovek, což byl ujednaný povel ke vzpouře.

Starší dáma

Šmarjá, už je to tu! Výbuch kotle! Zachraňte holé životy!

Nastala hrozná panika. Lidé se rvali o záchranné pásy a vrhali se do vln. Jenom jeden hluchý dědeček pobíhal po palubě volaje:

Hluchý dědeček

To še mi líbí, tohleto športování, to je zdravá věc.

Když mu pak nějaký soucitný člověk napsal křídou na zem: "Vybuchl kotel, lod' se topí!" ulekl se stařeček a skočil krásným saltíčkem do vody.

Blboun Vltavský – projde v pozadí se záchranným kruhem

Pán na lodi

Umíte plavat pane profesore ?

Profesor

Neumím, ale umím volat o pomoc v šesti jazycích!

Pomóc! Hilfe! Help my! Na pomošč!

Pomóc! Hilfe! ... É pericolóso sporgersííí !

Všichni cestující skákali zuřivě přes palubu, aby zachránili holé životy.

Na vlnách se zmítali trosečníci, naštěstí pluly kolem vory, na nichž se všichni zachránili díky statečným vorařům, takže kromě několika záchranných pásů se nikdo neutopil.

Na palubě zuřil zatím děsný boj. Pan Hadraba, Šesták a Jack Aspirin se vrhli na kapitána, ostatní lodníci na surového kormidelníka a trampové na prvního důstojníka, který byl členem jízdního Sokola a nejdéle odolával.

4. písnička - Louisiana

Ovšem, přesila byla tak značná, že záhy byli všichni tři přemoženi, svlečeni do košile a vysazeni na pustém pobřeží u Chuchle. Vzbouřenci jim tam nechali jediné termoflašku s kafem a odpluli za vítězného řevu směrem k Modřanům.

Jásot vzbouřenců se stupňoval, když objevili v kajutě kapitánově značnou zásobu lihovin. A pan Hadraba, s kapitánovu čepicí na hlavě, zpít vítězstvím a rumem, zapomněl na chvíli na Budulínka a Matlafouska, kteří se krčili v podpalubí a teprve výstřely trampů je probudily.

Na palubě všichni trampové i lodníci

V té chvíli zrovna pozvedli lodníci "Primátora Dittricha" své sklenice a provolali:

Hadraba

Kamaráde Bivoji, todle je Šesták !

Šesták

A kamarádi mi říkají dvacetník!

Hadraba

A vypije na jednou i litr rumu!

Bivoj

To je toho, my jsme jednou vypili třičtvrtě litru vody!

Jack Aspirin

Strašné, vypít naráz takovou spoustu naprosto čisté vody, toť utrpení i pro otrlého a otužilého abstinenta, natož pak pro choulostivého zálesáka, zhýčkaného různými druhy rumu, whisky, nebo aspoň denaturovaným lihem.

Šesták

Vodička

Ať žije kapitán Hadraba!

Hadraba

Ať žije první kormidelník Šesták!

Šesták

Ať žije první důstojník Vodička!

Forbes

Ať žije kapitán Aspirin!

Hadraba

Kdo že je kapitán?

Forbes

To se ještě ukáže!

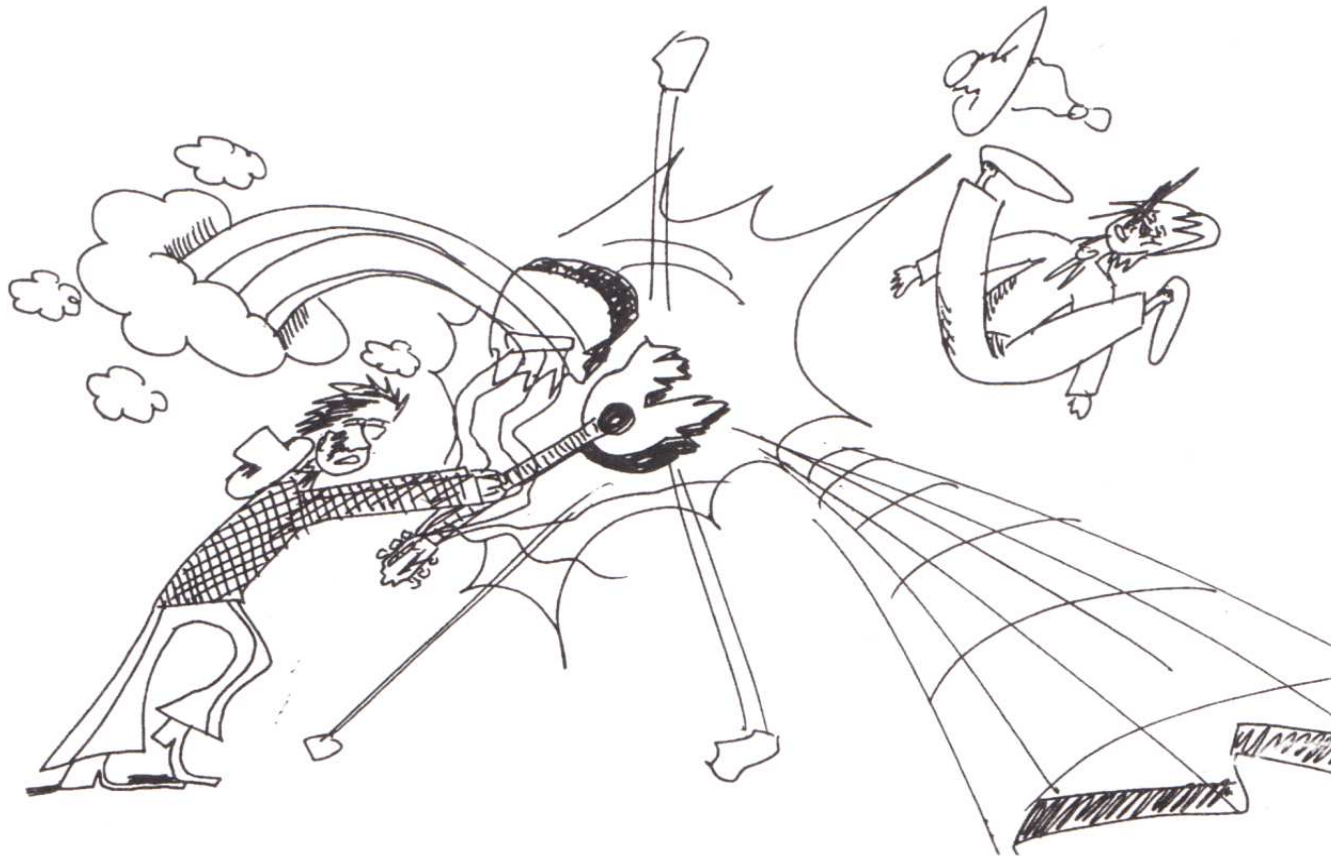
To byl povel k nové bitvě.

5. písnička - Rikatádo

Byli by trampí hladce rozhodli boj ve svůj prospěch, nebýt pana Hadraby, jenž byl nejobávanějším rváčem v celém Povltaví. A tak vždy, když trampové nabývali vrchu, zatlačil je na ústup pádnými údery svých chlupatých pěstí.

Nick Wharton a tramp Chiclets byli sraženi k zemi a plavci měli nyní převahu. To vše pozoroval Matlafousek, a uchopiv banánovou slupku, která ležela pod lavicí, položil ji Hadrabovi pod nohu, dříve než došlápla na zem. Panu Hadrabovi noha ujela a již mu seděl Forbes na zádech, načež se ostatní lodníci po krátkém odporu vzdali. Byli vsazeni i s Hadrabou do člunu a zanecháni bez kompasu a rumu na širé Vltavě.

Trampský potlach na palubě

Člun s přemoženými lodníky se zvolna ztrácel ve večerní mlze. Jen vzdálené kletby zaléhaly na palubu a pak vše umlklo. Vítězní trampové snesli na hromadu všechna prkna a dřeva, která na palubě našli, a rozdělali uprostřed veliký oheň.

Popíjí zbytky kapitánových zásob whisky a ginu, mastí karty a přátelsky se pošouchují kolty.

6. písnička- Ve strážním koši

Podezřelý stín se kradl v té chvíli za zády trampů.

Byl to Matlafousek, vyslaný svým pánem, aby přinesl něco k jídlu. Psí čenich se vnořil do jednoho tlumoku a ukousl hbitě z pletence vuřtů jednu uzenici; jako duch plížil se chytrý psík zpět se svou kořistí. Za chvíli si již pochutnával Budulínek na uzence a Matlafousek zhltl slupku.

Zatím nahoře na palubě povstal tramp Bivoj a zvolal:

Bivoj

Loď je naše, řeka bude naše – na zdraví!

Radostný řev otrásl palubou. Šerif Jack Aspirin vnořil osmahlou paži do batohu a vytáhl pletenec vuřtů. V příštím okamžiku zbledl.

Jack Aspirin

Prokletě! Bylo jich přeci šest!

Nick Wharton

Duch lodi se mstí!

Forbes

Šest mužů a pět uzenek. Jest na některém z nás, aby následoval příkladu oněch hrdinů, kteří v polárních končinách se obětovali, aby uchránili druhy nedostatku potravin.

Nick Wharton

Jsem již stár a své jsem si užil. Buďte tady zdraví a zůstaňte celými muži!

Po těch slovech se vrhl hrdinný Nick Wharton do vln rozbouřené river.

Se slzami v očích stálo pět zálesáků u lodního pažení a pohlíželo za hlavou Nickovou, jak ji proud unáší. První promluvil tramp Ping-Pong:

Ping-Pong

Ubohý Nick, kam ho asi vlny zanesou. Jsou místa na vodách, kde není zdrávo ani odvážnému muži.

7. písnička – River boat

Matlafousek se znovu připlížil a ukradl další uzenku. Trampové se chtěli nyní znovu dát do hodování a Forbes sáhl rukou po pletenci, který ležel opodál.

Forbes

Spravedlivé nebe!

Všichni

Čtyři!

Forbes

Duch lodi! Žádá si dalších obětí!

Bivoj

Metejme los!

Šerif sevřel v pěsti pět sirek nestejně délky. Každý vytáhl jednu - nejkratší zbyla samotnému Aspirinovi. Jeho tvář byla jako ze žuly. Ani brvou nedal znát své pohnutí; odhodil širák a přeskočil pažení lodi.

Jack Aspirin

Sbohem chlapci, pamatujte, že Jack Aspirin vás miloval!

Všichni

Sbohem, šerife! Nikdy nezapomeneme!

Ping-Pong

Vydrží-li takto plavat tři míle k severu, může dosáhnout obydleného břehu!

Forbes

O Jacka se nebojím, není muže v celém Povltaví, který by se mu vyrovnal. Vzpomeňte si, kamarádi, jak se vypořádal s Radionem Mac Peresamem.

Bivoj

O tom nic nevím, přidružil jsem se k vám teprve nedávno.

Forbes

Jsi ještě příliš mlád. Povím ti tedy tu historii.

Povídka o skonu Radiona Mac Peresama

Forbes

Radion Mac Peresam byl nejobávanější rváč a výtržník, co jich bylo v pampách od Davle po Kansas City. Strašným ho činila jeho pětiraná bambitka Šárka, která střílela všady, kamkoli její pán poručil, a nesla stejně jistě za roh jako do oblouku.

Byl to vylupovač dětských pokladniček, zloděj vdov a svůdce koní. Před jeho bambitkou si nebyl žádný zálesák na sto yardů jist.

Marně na něj cíhal jednou za rohem čínský metač nožů Krép-de-Čín, který přijel s potulným cirkusem. Radion ho skolil snadno z vedlejší ulice, neboť vždycky, kdykoli chtěl jít za roh, vystřelil tam ze své Šárky, aby pročistil vzduch. Byla to, hoši, zázračná pistole.

Jack marně pátral celý měsíc po tomto ničemovi, až ho zastihl jednou v hostinci Dupi - Dupi v Libušíně. Usedl tam do rohu naproti Radionovi, poručil si drze osminku pramenité vody a vytáhnuv pistoli sestřelil svému protivníkovi bradavici s nosu.

Peresam se hrozně rozzuřil a začal bílit hospodu, až tam zbyl jen Jack, který stál stranou a kreslil si prstem po okně.

Radion Mac Peresam

"Tebe jsem si nechal nakonec, schovej se, kam chceš, lovče bradavic, moje Šárka tě najde všude!

Forbes

Jack se ani neotočil, ale skočil náhle pozpátku jako Jánošík, a než se Radion nadál, stál náš šerif těsně za ním a tiskl mu revolver mezi lopatky.

Jack Aspirin

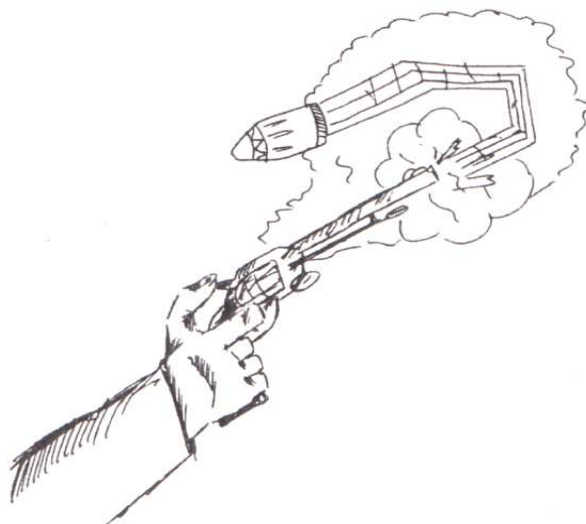
Mám spoušť namazánu sobím tukem, jde hladce jako na másle.

Forbes

Radion Mac Peresam se pouze ušklíbl, namířil Šárku dopředu a velel tiše:

Radion Mac Peresam

Střel do zadu do čtverce!

Forbes

Rána vyšla, kulka zahrnula vlevo, pak ještě třikrát vlevo a mířila do zad šerifových, ale vtom udělal Jack dřep a Radion klesl zasažen do zad vlastní kulí. Umíraje zachroptěl:

Radion Mac Peresam

Jediný kdo mohl přemoci Mac Peresama, byl Mac Peresam sám!

Forbes

Myslím však, že v duchu uznal, že to byl důvtip Jacka Aspirina, který ho zahubil.

Na paměť věhlasného práce Mac Peresama byly později pojmenovány prací prášky.

Forbes dokončil své vyprávění a čtyři trampové dumali chvíli o neutěšeném osudu milovaného šerifa.

Mezitím ale provedl Matlafousek se zdarem další loupežnou výpravu, aniž byl kým spatřen. Byl to nyní Bivoj, který odpykal skokem do vln zmizení dalšího vuřta.

Bivoj

Sbohem kamarádi! A vypijte ve zdraví můj podíl rumu!

Joe Chiclets

Půjde-li to takhle dál, dopadneme hůř, než Underwood a Remington.

Ping-Pong

Jako mistry kanadských žertíků jsem je znal, ale o jejich konci bohužel nic nevím.

Povídka o kanadských žertících

Joe Chiclets

Jmenovali se Underwood a Remington a měli zvlášť vyvinutý smysl pro humor. Jeli třeba ve vlaku a řekli pánovi: "Pane, máte kufr?" "Mám dvě zavazadla," odvětil pán pyšně. "Už máte jen jedno," upozornil ho jemně Remington, vyhodiv oknem jeden kufr. Pán se podívá a zvolá: "Proboha, opravdu, mám tu jen jedno zavazadlo." "Už nemáte žádné zavazadlo," ujistil ho zdvořile Underwood, vyhodiv druhý kufr oknem.

Až jednou se jim staly jejich vlastní žertíky osudnými. Seděli sami dva v kajaku a Remington povídá:

Remington

Máš čepici – už nemáš čepici!

Underwood

A máš ty brýle? Už nemáš brýle !

Remington

A máš kytaru? Už nemáš kytaru!

Underwood

Máš ty batoh? Už nemáš batoh!

Joe Chiclets

Až už nic v lodi neměli, a tu řekl Remington:

Remington

Jsi v lodi? Už nejsi v lodi!

Joe Chiclets

Underwood na to chytil kajak za okraj a tázal se:

Underwood

A jsi ty v lodi? Taky nejsi,

Joe Chiclets

Oba se utopili a jejich duše na sebe pokřikovaly:

Remington

Underwood

Máš tělo? Už nemáš tělo!

A psík byl neúprosný. Znovu se vracel, plíže se ve stínu batohů, a nyní byla řada na Joe Chicletsovi.

Forbes

Ó jak tvrdá ruka osudu na nás dopadla!

Ping – Pong

Vzpomínám, že takhle tvrdé to snad bylo jenom tenkrát, když jsme opustili roviny Povltaví a s chrabrými hochy z Žluté kliky vydali se neohroženě do severských velehor.

Forbes

Tam jsem s vámi nebyl, neb jsem se zrovna zacyklil v nálevně zvané Dupi - Dupi v neblaze proslulém Libušíně. Pověz mi prosím tu storry.

Dobrodružství se Žlutou klikou

Ping – Pong

Oni ty tropický krajiny jsou sice hezký pro oko i dobrodružství se tam přihází, ale Povltaví to holt není! Jen jedno místo se mu téměř vyrovná – tam za nížinami Kalifornie a Texasu se k nebesům zvedají Jizerské Mountains. Ano, to je tam co by kamenem dohodil k Západnímu pólu.

A drsný ten kraj si vyžaduje drsných mužů.

S kroupou v oku, v tomto kraji běžném, vzpomínám na zvlášť drsnou odrůdu Seveřanů – na Žlutou kliku. I my z Povltaví zamířili jsme v tento kraj a byla to výprava pro drsné westmany. Tito Seveřané mají totiž takový komický zvyk, stavět si své příbytky v kopcích!

1. žluťák

To bylo tak...

Vlak Severozápadní dráhy vysadil nás kus za Liberec D.C., v Hainsdorfcity. A zde potkali jsme se s Yellowboys.

Ti na uvítanou vtáhli nás do „Bahnhof Posada U mašinky“. Po vypití několika drinků značky Konrád mohli jsme vyrazit do hor. Za náměstím Perun Plejs je ale potřeba přebrodit Mekongo, projít Kongo a trefit vísku Ferdákvilidž.

To už se nacházíme na úpatí, ale Žlutá klika nenechává nic náhodě a je třeba se staviti v nálevně U Tetřeva - prý nejlepšího přítele člověka, vykonati molitbu k vládci hor.

Občerstvili jsme se a drsní jsou to mužové – nedbajíc lkaní hospodské, vyrážíme!

2. žluťák

A pak to přišlo – vzhůru do kopce! Ale to si nesmíte představit Petřín nebo Vyšehrad, tady to jsou velehory!

Klopítajíc přes balvany dorazili jsme k Little Štolpich River. Ten prý musíme překonat a tam je prý to místo traperům zaslíbené – Kamenáč, po seveřanským nářečí Šutrland. Blízkost rodného to stounu některé Seveřany tak rozdováděla, že zahazovali baterky do vody či se ve Štolpich Riveru i koupali, nedbajíc, že teplota té vody je hluboko pod bodem rosení pivního půlitru!

3. žluťák

A na Kamenáči mají pro zahřátí jen vodní krb a občerstvují se mátovým čajem, jen se slivovicí a dokonce bez cukru!

Damned mešurs, tausend devills, drsní jsou to mužové! Nechtěl by se s nima člověk dostat do křížku!

Zpáteční cesta do Liberec D.C. vede přes bájný to Island a Lidový sady a to zvládne i Armáda spásy.

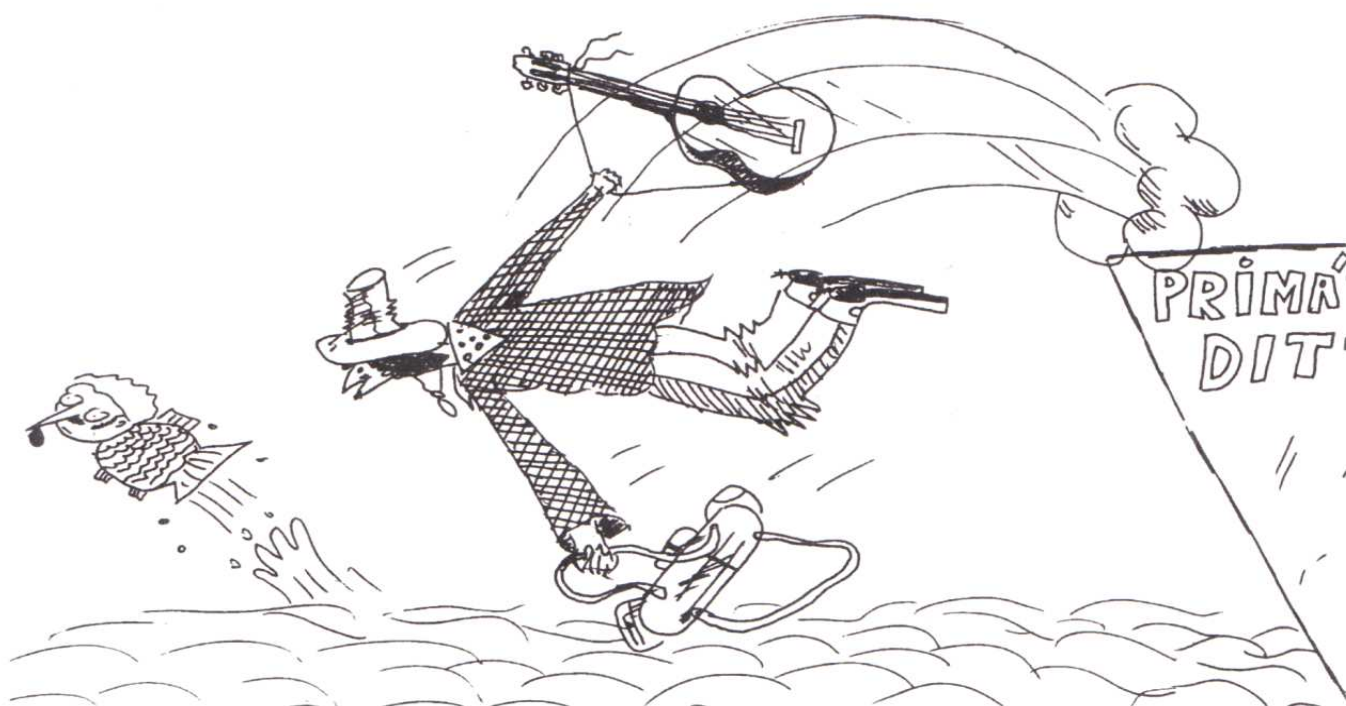
Howgh – domluvil jsem!

A nyní Ping - Pong pohlédl i s Forbesem na jediný vuřt, ležící na šátku. Forbes mlčky přistoupil ke kamarádovi, objal ho, podíval se do daleké Vltavské pláně bez konce a jal se následovat osud svých kamarádů, skočiv do vody.

Poslední vuřt ležel před Ping - Pongem na pestrém zálesáckém šátku a podivně světélkoval. A zatím Matlafousek, ukryt za rohem kajuty, čekal na příležitost, aby se jí mohl zmocnit, Ping-Pong si zakryl dlaněmi obličej.

Vzpomínal na kamarády. Unikli dravým vlnám? A i když dosáhli pobřeží, co si počnou beze zbraní v nehostinné pustině? Když opět zvedl hlavu, nebylo již vuřtu na pestrém šátku. Ping - Pong nevydal ani hlásku. Očekával to. Pevným krokem došel k brlení lodi, naposledy se rozhlédl na krásná Vltavská panoramata, a s temným žbluňknutím zmizel v příboji vln...

Když za chvíli Budulínek s Matlafouskem vylezli opatrně na palubu, shledali, že je opuštěna. Tak se stali pány lodi. Budulínek vylezl na kapitánský můstek a Matlafousek usedl u jeho nohou a zaštěkal, neboť si byl vědom, že je psem kapitánovým.

Tři muži v košilích

A mezi tím na pustém to Chuchelském pobřeží tři muži v košilích hleděli zarputile na láhev s černou kávou, která se dobře hodila k jejich černé náladě.

Kapitán

Kdyby to byl aspoň rum!

8. písnička - Zpověď

Kormidelník

Karabáč by na ně patřil nebo devíticásá kočka. Škoda těch dávných dob, kdy byl "Dittrich" poháněn vesly, u nichž seděli otroci a trestanci přikovaní k podlaze. Na takovou galéru by patřilo přikovat celou tu Hadrabovu bandu!

Kapitán

Já být na té lodi dozorcem, já bych si pořídil krásný bič z hroší kůže s násadou ze slonové kosti a na konci by byla železná koule s háčky a hřebíky, a ten bič by měl denně pastvu, a co říkám pastvu, hody by měl... u ďasa! Ale zbytečně bych se rozčiloval!

První důstojník

Myslím, pánové, že by bylo nejlépe, kdybychom se pustili do toho kafe!

Kormidelník

Což abychom zkusili dosáhnout plováním obydleného pobřeží?

První důstojník

Brrrr! Brrrr!

Kapitán

Snad by vám nebylo zima! Nebo se bojíte Blbouna Vltavského?

Blboun Vltavský – vykukuje za kapitánem a ukazuje prstem na sebe

Kormidelník

Sláva! Mám ji! Našel jsem tužku!

Kapitán

Co s tím?

Kormidelník

Napíšeme zprávu o vzpouře a pustíme ji v láhvi po vodě do Prahy!

Kapitán

Eliáši, starý, dobrý kamaráde, tys náš spasitel!

Zvolal kapitán dojatě, objímaje kormidelníka a skrápěje svou líc slzami vděčnosti. Hned byl vybrán jeden z četných mastných papírů, které se tu porůznu vyskytovaly, a v necelých pěti minutách unášel již proud ku Praze láhev, obsahující všechna data o vzpouře, vyličení neblahého stavu tří trosečníků a přesné údaje o zeměpisné délce a šířce chuchelského pobřeží.

Lod'ka s poraženými vzbouřenci se líně kolébala na vlnách

A mezi tím se lod'ka s poraženými vzbouřenci se líně kolébala na vlnách

Šesták

Tisíc mrožů a mořských krav, teď jsme v rejži. Hrom do těch kluků trampskejch! Hele naše lod'!

Vodička

Máme se znovu pustit do nerovného boje s těmi d'ábly?

Šesták

Myslím, že je lepší bojovat s muži, než se stát potravou bělic a grundlí!

Hadraba

A pak, zapomínáte, že na lodi je zásoba rumu. Myslím, že tam sotva najdeme někoho, kdo se bude moci postavit na nohy, natož na odpor!

Muži kývli na souhlas. V očích jim zasvitla nová naděje a odvaha. Blížila se půlnoc.

Hadraba

Vpřed!

Vesla sotva znatelně šplíchala ve vodě. Za čtvrt hodiny přistál člunek tiše jako plížící se šelma k boku "Primátora Dittricha". Na palubě bylo ticho! V několika minutách byli všichni na palubě, obezřetně se rozhlížejíce. Viděli toliko porůznu rozházené batohy a zálesácké šátky.

Šesták

Usnuli!

Hadraba

Tiše, jsou v podpalubí!

Vodička

Pozor, kapitáne, může to být léčka!

Hadraba neodpověděl a opatrně otevřel dveře vedoucí do podpalubí. Za nimi stáli ukryti, ani nedýchající, Budulínek s Matlafouskem. Námořníci prohledali tak celou loď bez výsledku a vyšli opět na palubu, nesouce láhve s rumem z které si mocně přihýbali.

Šesták

Vida, trempíře, to vypadá zas jako nověj kanadskej žertík. Hele nechali tu ještě nějaké pití.

Vodička

Člověk má pít jen ve dvou případech. Když má náladu a když nemá náladu.

9. písnička – Zlatokop Tom

Plavci se zpustle chechtali a pili rum. A Hadraba náhle z ničeho nic vyskočil jak čertík a v ruce držel Matlafouska, který se neopatrně přiblížil k opilým námořníkům.

Hadraba

Haha! Pozor, kanadský žertík! Máme pejška?

Šesták

Snad bys tady nekuchal psy jako antoušek?

Hadraba

Pust' mě, já ho musím rozpárat!

Vodička

Kapitáne, neblázni, vždyť je to docela hezkej pejsek. Přináší to neštěstí, zabíjet jediné zvíře na palubě.

Hadraba

Kdo je tady kapitán. Tak kdo tady poroučí, he?

Budulínek

Já!

Hadraba se prudce otočil a brada mu poklesla. Před ním stál Budulínek a mířil pistolí Jacka Aspirina přímo na sveřepé srdce padouchovo. Zbytek posádky, která už měla věčného boje plné zuby se přidala k Budulínkovi. A tak Budulínek slavnostně vzal parník Primátor Dittrich i se svými zajatci ku Praze ...

Tři muži v košilích II.

Kapitán

Tisíc jižních pasátů, sním či bdím? Lood'.

Kormidelník

Primátor Dittrich!

Všichni

Ahoouoj!

Budulínek

Kapitáne! Hlásím, vzpoura potlačena!

Všichni

Ahoouoj! Sláva Budulínkovi!

A admiralita se nalod'uje na loď ke svým lodníkům ...

Kapitán

Za tvé chrabré činy tě jmenuji čestným kapitánem...

A hle, po řece plují k pustému Chuchelskému, nyní již opuštěnému, pobřeží jakési necky a v nich – ano je to sám velký Bivoj jenž se zachránil v poslední chvíli na tomto plavidle od firmy Mac Peresam. A kousek dál se vynořuje z hlubin další známá hlava. Ano je to Ping – Pong!

Bivoj

Ahoj, kamaráde, pojď pomůžu ti k nehostinému břehu zdejší river.

Ping-Pong

Děkuji ti kamaráde, tři míle jsem plaval pod vodou mezi žraloky a medúzami a již mi trochu dochází dech! Jaké to šťastné shledání!

Bivoj

A hle, támhle, to nejsou řasy a rákosí, ale fousy našeho starého dobrého kamaráda, staříčkého trampa, Nicka Whartona.

Nick Wharton

Ahoj pardi, už jsem nedoufal v záchranu svých starých kostí a pistolí!

Ping-Pong

A co je to támhle za žíznivou čáru?

Joe Chiclets

Již jsem zde, kamarádi, hlas mého srdce mne k vám volá! Nojo, pak jsem vás měl najít, dyž já vás hledal až někde v Chuchli. Ačkoli i v Arizoně i v Texasu jsem se poptával, ale vrchní jen krčili ramenama. A jaký jste asi mezi tím v těch modravejch dálavách užili dobrodružství ...

Blboun Vltavský a Forbes spolu zápasí

Nick Wharton

A kdo to támhle zápasí s pověstným netvorem a postrachem Vltavských plání Blbounem Vltavským. Jsou mezi sebou úplně k nerozeznání.

Je to Forbes!

Bivoj

Forbesi, kamaráde, již je nás všech šest!

Forbes

Špatně počítáš Bivoji, šest ano, ale s Blbounem!

Zatímco se trampové šťastně shledávali připlížil se Matlafousek se žracem, ve kterém bylo šest proslulých pražských kouláků, které předtím pro chrabré trampy zakoupil Budulínek v přístavní putyce.

Když v tom se po strmé skále za zády trampů opatrně, ale jistě, spouští tmavá urostlá postava s širákem na hlavě a U.S.tornou českých trampů na zádech. A už je tu:

Jack Aspirin

Heloo Boys, nestůjte tu jak zmoklý Tetřevi! Každý flanděru ven a zapíjí se šťastný shledání! Pak si rozděláme táborák. Von pan parolod' nebude nic namítat, anžto je dneska výjimečnej den!

Všichni

Hurá šerife! Už jsme všichni!

Nick Wharton

A teď by neškodil nákej podklad do žaludku?

Forbes

Proklatě, teď by bodli proslavené pražské kouláky, které nám sežral duch lodi!

Šerif škobrtne o žrac, které tu před chvílí zanechal Matlafousek.

Jack Aspirin

Damned mešurs, tausend devills, kdo tě sem prsk!

Šahá šlachovitou šmátrající rukou do žracu, najednou se zarazí a vytahuje vuřty, které všem s neskrývanou radostí ukazuje.

Jack Aspirin

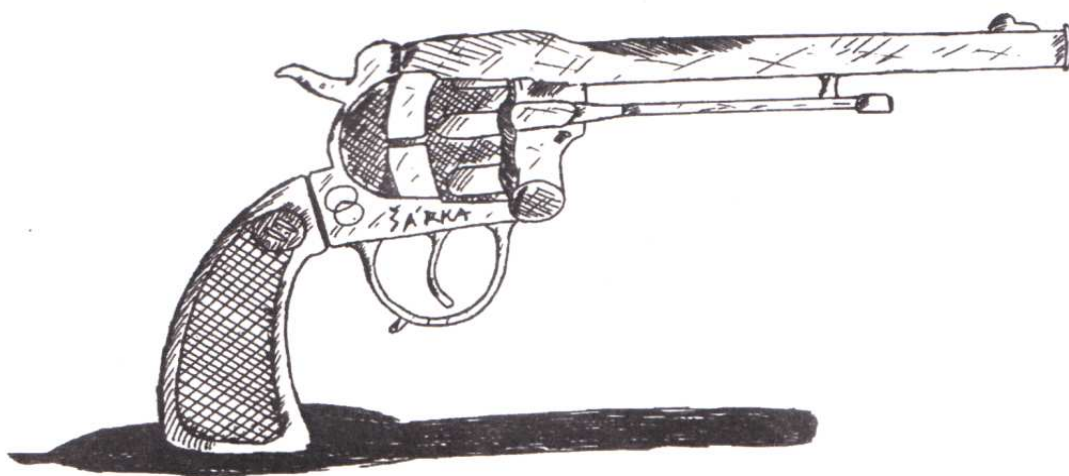
Duch lodi jest usmířen!

A tak končí vyprávění příběhu o šesti hrdinných trampech, udatné posádce parníku Primátor Dittrich, sežraných pražských koulácích a hektolitrů rumu, který byl vypit na neznámém místě v drsných severských horách.

10. písnička – Cesta mořem

Nechápavé hrozivé ticho v obecenstvu, ústup autorů již předem připraveným otevřeným oknem

Osoby a obsazení:

Jack Aspirin
Forbes
Harry Ping-Pong
Joe Chiclets
Nick Wharton
Bivoj

Budulínek
Matlafousek

Kapitán
První důstojník
Kormidelník
Venca Hadraba
Pepa Šesták
Emil Vodička

Trampové u ohně
Starý tramp
Starší dáma
Vdova
Profesor
Pán na lodi
Hluchý dědeček
Radion Mac Peresam
Underwood
Remington
Blboun Vltavský
Tři žluťáci

Šest pražských kouláků

Líbám tě dnes naposledy

KTO

Emi H7 Emi
Štíhlý škuner na vlnách se houpá
 H7 Emi H7
skryj se v mém náručí, než odliv zahučí
Emi H7 Emi
nebuď dívka na hubičku skoupá
 A7 D D5+
Tvůj malý plavčík Tě už lásce naučí.

G
R: Líbám tě dnes naposledy, má lady
A7
v Yukonu už táhnou ledy, má lady
D7 G
vím, jak je to s námi,
A7 D D5+
vím, že tě jiný zmámí
G
Loučím se jen symbolicky
A7
dopadne to jako vždycky,
C Cmi G E7
jiný bude tě mít rád
 A7 D7 G H7
až budu v dáli spát.

Když se škuner do přístavu vrátí
prvně kam musí jít, plavčík svou touhu skrýt
k dívence kde šťastně noci krátí
jako by všechnu lásku chtěl si s sebou vzít.

R: Líbám tě ...

Když se loučí v náručí jí svírá
říká snad za měsíc, zlíbám Tvou hebkou líc
pro lásku se děvče neumírá
možná že nevrátím se k Tobě nikdy víc.

R: Líbám tě ...

Hej šup námořníci

Vladimír Eddy Fořt

Emi

Táhlo už k večeru, na malém škuneru

H7 Emi H7

dospěli k názoru, piráti na obzoru,

Emi

že se ukázali, všichni hned mazali,

H7 Emi H7 Emi

do kajut pro zbraně rozjásaně

D7 G

a kapitán si hned brousil zuby,

H7 Emi H7

tudle čeladku on že vyhubí, jo!

Emi

Omrk situaci, rozdělil všem práci,

H7 Emi H7 Emi

plivnul si do dlaně, zařval na ně, inu:

D7 G

R: Hej šup, do nich, námořníci, hned

D7 G

z vás který by zbled' nevydrží u nás,

D7 G

hej šup, kdo se nám ukáže snad

D7 G

může ho to stát vaz.

C G

Jestli piráti nás nepřeperou,

A7 D7

žraloci náramně se nažerou a proto:

G

hej šup, do nich námořníci hned,

D7 G

před náma by zbled' ďas.

Jeden pirát, klacek, dostal hned pár facek,
spadnul přes palubu natlouk si při tom hubu,
a hned začlo rvaní, za velkého rvaní
šel námořníků roj roznášet boj.

Sbalili pirátům kapitána

a potom práskla jen jedna rána, bum!

Šoupli ho do moře a za ním nahoře

vítězně do dále halekali inu:

R: Hej šup, do nich, námořníci,...

Šilhavý mariňák

Ada Vodrážka

Gmi D7 Cmi Gmi
Staříčský kapitán, kterému whisky, jak slzy padala na vousiska,
D7 Gmi Gdim D7
dovedl vyprávět baladu, při které udělal náladu.
Gmi D7 Cmi Gmi
Hromoval, zaklel, z hluboka vydech, než začal povídat podivný příběh
D7 Gmi A7 D7
o tanci, který všem nohy hned zvedá a který každého rozkolébá..

G E7
R : On mariňák byl šilhavý, měl nohy do ó, krok houpavý
A7 D7 G Gdim Ami D7
a ona byla výstavní, ukázka krčmy přístavní.
G E7 A7 D7 G D7 G
Když ti dva, pospolu courali se po molu, tu zůstal každý stát a musel se podívat.

H7 E7
/: A jak tak chvíli koukal hned sám se v bocích houpal,
A7 D7
jak když má krindapána kymácející palubu pod nohama.
G E7 A7 D7 Es7 D7 G
A tak z té záliby vyšel swing tanec bez chyby, první dal mu vznik opilý námořník.:/

Profesor taneční, který to viděl, vykulil oči a sám se styděl,
vždyť ten rytmus, který notoval, jak by mu docela učaroval.
Vzal si je s sebou, bylo to snadné, vždyť soudek rumu je lákadlo vlnadné,
a když svým známým to zatancoval, pak baladu původní vypravoval.

R : On mariňák byl šilhavý . . .

Louisiana

Hop trop

Emi

1. Ten, kdo by jednou chtěl bejt vopravdickej chlap

G D Emi

a na šífu křížit svět ho neleká,
teď příležitost má a stačí, aby se jí drap',

G D Emi

ať na tu chvíli dlouho nečeká.

Emi G D G D G D A Emi

- R: Louisiana, Louisiana zná už dálky modravý,

G D G D G D

bílá Louisiana, jako víra pevná loď,

Emi

Hmi

Emi

podepiš a s náma pojed', taky hned si z bečky nahní na zdraví.

2. Jó, tady každej z nás má ruku k ruce blíž,
když to musí bejt, i do vohně ji dá,
proti nám je pracháč i kostelní myš,
nám stačí dejchat volně akorát.

R:

3. Až budu někde dál, kde není vidět zem,
dvě hnáty křížem vzhůru vyletí,
zas bude Černež Jack smát se nad mořem,
co je hrobem jeho obětí.

R:

Rikatádo

Bob Hurikán

G

1. Chlapci z Rikatáda ženou svoje stáda

Gdim D7

po mexické hranici.

Ami

Zem se silně třese, stromy padaj v lese,

D7 G

před pistolí mířící.

Každý má svou krásku v srdci nosí lásku,

G7 C

pistol nízko u boku,

D7 G

neznaj strachu z Estakáda,

D7 G

zpívají si do kroku.

G

Gdim D7

R: Rikatádo jak tornádo, žene se širou stepí,

koně řičí, chlapci křičí,

F#7 Hmi D7

šťěstí se na ně lepí.

G

Rikatádo velmi rádo

E Ami

mává sombrem nad hlavou,

Gdim Hmi Emi Ami D7 G

Rikatádo jak tornádo, stále hýří náladou.

2. Z Rikatáda chlapci, prerie jsou dravci,

když to v baru neklape,

sem tam pistol třeskne, falešnej hráč klesne,

péra lítaj z kanape.

Při grogu, whisky, džinu, mají z toho psinu,

šťouchají se do břicha,

a pak celé Rikatádo

zpívá píseň do ticha.

R:

Ve strážním koši

Vladimír Eddy Fořt

Dmi
Na moři v podvečeru námořníci na škuneru
A7 Dmi A7
ulekli se, šlak je trefit mohl,
Dmi
na lodi, kýho výra, na dně zela velká díra,
A7 Dmi
ňákej šutr do ní někde šlohl.
Gmi Dmi
Halo, halo, namočený jsme tu prima,
A7
nesvědčí nám vlhký klíma.
Dmi
Náramně naříkali, vodu pořád pumpovali,
G7 C7
až se každej v kříži namohl:

Refrén:

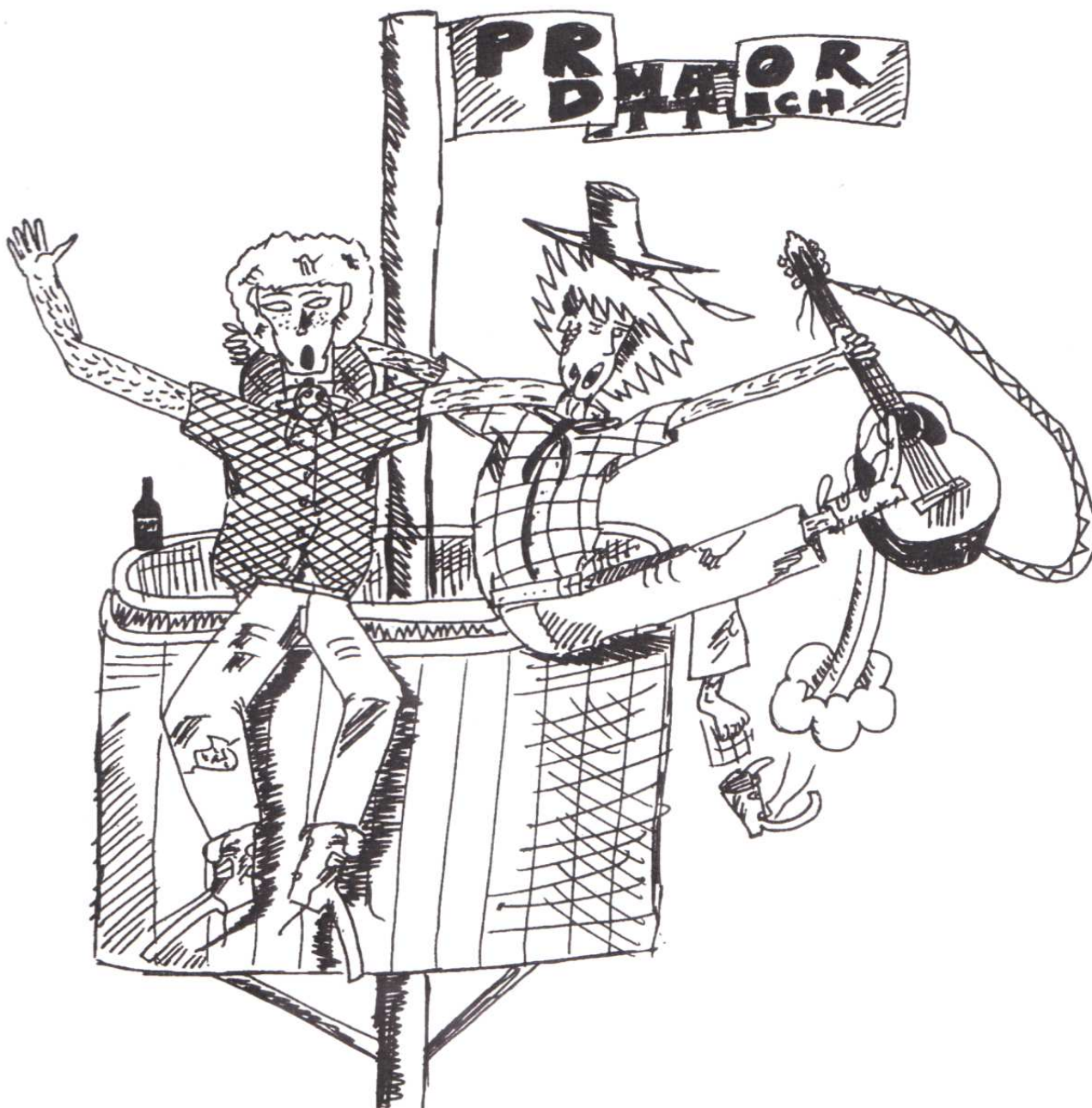
C7 F
Ve strážním koši seděli dva hoši
C7 F
kouřili svý havana, říkali: "Hosana."
C7 F
Nás nebezpečí přece nerozbrečí
C7 F
my sedíme na hoře, čučíme do moře.
Bb
Našinec proč by se bál,
F
na mělčině loď se nerozřachá,
G7
hačneme si na močál,
C7
chechtat budeme se, cha cha cha chá.
C7 F
Ve strážním koši seděli dva hoši
C7 F
vzali sobě pyžama, kejvali nohama.

Refrén (všichni hoši jako v seriálu):

F
Ve strážním koši seděli dva hoši
C7 F C7
Kouřili svý havana, říkali Hošana
F
Nás nebezpečí přece nerozbrečí
C7 F
my sedíme na hoře, čučíme do moře.

F7 Bb
 Našinec proč by se bál,
 F
 na mělčině loď se nerozřachá,
 G7
 hačneme si na močál,
 C7
 chechtat budeme se, cha cha cha chá.
 F
 Ve strážním koši seděli dva hoši
 C7 F
 vzali sobě pyžama, kejvali nohama.

River boat

K. T. O.

- C F C G7
1. Velký kolo lopatkový na zádi von má,
C F C G7 C
velikánský komíny má vedle sebe dva,
F C G7 C
muziku tam najdeš vždycky, samej žert a smích,
F C F C
u stolku se flákaj' hráči v bílejch košilích.

F C F C F C
R: [: River boat, River boat, zďalipak ho znáš,
F C F C F C
River boat, River boat, je to parník náš. :]

2. Dámičky a veľký dámy naučej' tě žít,
na týchletý veľký lodi těžko najdeš klid,
tady se tě nikdo neptá, odkud prachy jsou,
důležitá věc je jedna: jak ti karty jdou.

R:

3. U stolku se flákaj' hráči v bílejch košilích,
na týchletý veľký lodi najdeš žert a smích,
velikánský komíny má vedle sebe dva,
velký kolo lopatkový na zádi von má.

R:

Zpověď

Jiří Wabi Ryvola

F A7 Bb Fdim
Můj život podle lodních řádů běží.
F Dmi Gmi C7
Od svého mládí Johnny Whisky jsem.
F A7 Bb Fdim
Na jménu mém snad vůbec nezáleží.
F Dmi Gmi C7 F
Řas vzal odkud a které vísky jsem.

Jsem stará rezem zasviněná kotva,
zpuchřený lano omotáno kol,
muž který podepsat se umí sotva
a z něhož stále páchne alkohol.

Po rodičích svých tážete se zkrátka,
jsem dítě lásky otec Jižní Kříž,
půlnoční tajfun to je moje matka,
tak Johnny whisky nalej, či snad spíš.

S Hornovým mysem říkáme si bratře,
kdejaký přístav všude ženu mám,
prokletě Johnny nějak mi vyschlo v patře
a vůbec pane proč se zpovídám.

Jsem stará rezem zasviněná kotva,
zpuchřený lano omotáno kol,
muž který podepsat se umí sotva
a z něhož stále páchne alkohol.

Zatokop Tom

Ruda Harnisch

D
1. Tom dostal jednou nápad,
když přestal v boudě chrápat,
Ddim A7
že má se něco stát, a že byl kluk jak jedle,
D
tak rozhodnul se hnedle a odjel na západ.
G D E A7
Z domova si sebral sílu, krumpáč, bibli, dynamit a pilu
D
mimoto prut a červy, do torny dal konzervy
A7 D
a jel zlato vyhledat.

E
R. Ty jsi to moje zlato, které mám tak rád,
A7 D G D
vždyť ty mi stojíš za to život pro tě dát.
G D
Bez tebe zlato mé není,
E A7
jen ty jsi to moje potěšení,
D
zkrátka a dobře
E A7 D
ty jsi to moje zlato, zlato, kočičí.

2. Říkal, že je zlatokop o zlato ani nazakop,
neví jak vypadá. A jak dlouho kopal,
tak dostal na to dopal, přešla ho nálada.
Sebral si svoji kytáru, dal si nalejt whisky brandy v báru
a za poslední nuget svý holce koupil puget
a pak jí zazpíval:

R. Ty jsi to moje zlato,

Cesta mořem

KTO

D Emi
Cesta mořem cesta toulavá
A7 D
námořník svou lásku rozdává,
F#mi Emi
kdo chce s námi kolem světa plout,
A7 D A7
ten na lásku si nesmí vzpomenout
D Emi
a když vítr plachty napíná
A7 D
moře nám svou píseň zazpívá.

D F#mi A7
R: Až zas poplujem v širou dál,
G Gmi D
kdo z Vás by se jen hoši bál,
D7 G
nikdo z nás cest dalekých se neleká,
D F#mi Emi A7
v přístavu nás nikdo víc už nečeká.
D F#mi A7
Tu lásku kterou lodník má,
G Gmi D
dávno jiný objímá,
D7
život pro nás nic není
G Gmi
jenom samé loučení,
D A7 D
nevím proč bych teda tolik o něj stál
D7
život pro nás nic není
G Gmi
jenom samé loučení,
D A7 D
nevím proč bych teda tolik o něj stál

Ztracený a opuštěný v tmách
potácí se koráb ve vlnách,
bouře o něj tříští zlobu svou,
za chvíli nám zmizí pod vodou,
Námořník co v životě měl rád
naposledy smí si zazpívat.

R: Až zas poplujem ...

OBSAH

Lišákům teď dnes naposledy	1
Hej šup na mořnící	2
Šilbavy' marinka	3
Lousiana	4
Rikata'do	5
Ve strašném koši	6
Riverboat	8
Zporěď	9
Zlatokop Tom	10
Cesta mořem	11

POZNÁMKY,

jimiž by měl být divák poučen, vpravdě však bude ještě více popleten

- Chiclet's - osvěžující náhražka žvýkacího tabáku, tzv. žvýkací guma. Prastarý zvyk přežvýkovat přijali trampové od čtyřnohých obyvatelů prerie a původně žvýkali stébla trávy.

- Forbes - hrací automat na odčerpávání přebytečného oběživa.

- Aspirin (dnes acylpyrin) - zázračný prášek, jímž dávní šamani kurýrovali všechny choroby od planých neštovic po lepru.

- Nick Wharton - řečený "staříčkový", nerozlučný druh Buffalo-Billův, povinný komický živel v buffalobillkách.

- Radion Mac Peresam si získal takovou popularitu v pračkách všeho druhu, že na paměť slavného práce byly jmény Radion a Peresam označeny prací prášky. Jiná verze, méně pravděpodobná, uvádí, že prý Radion používal nukleárních střel, napuštěných radiem, které kalil v ohni nočních rádiových pořadů zábavné hudby.

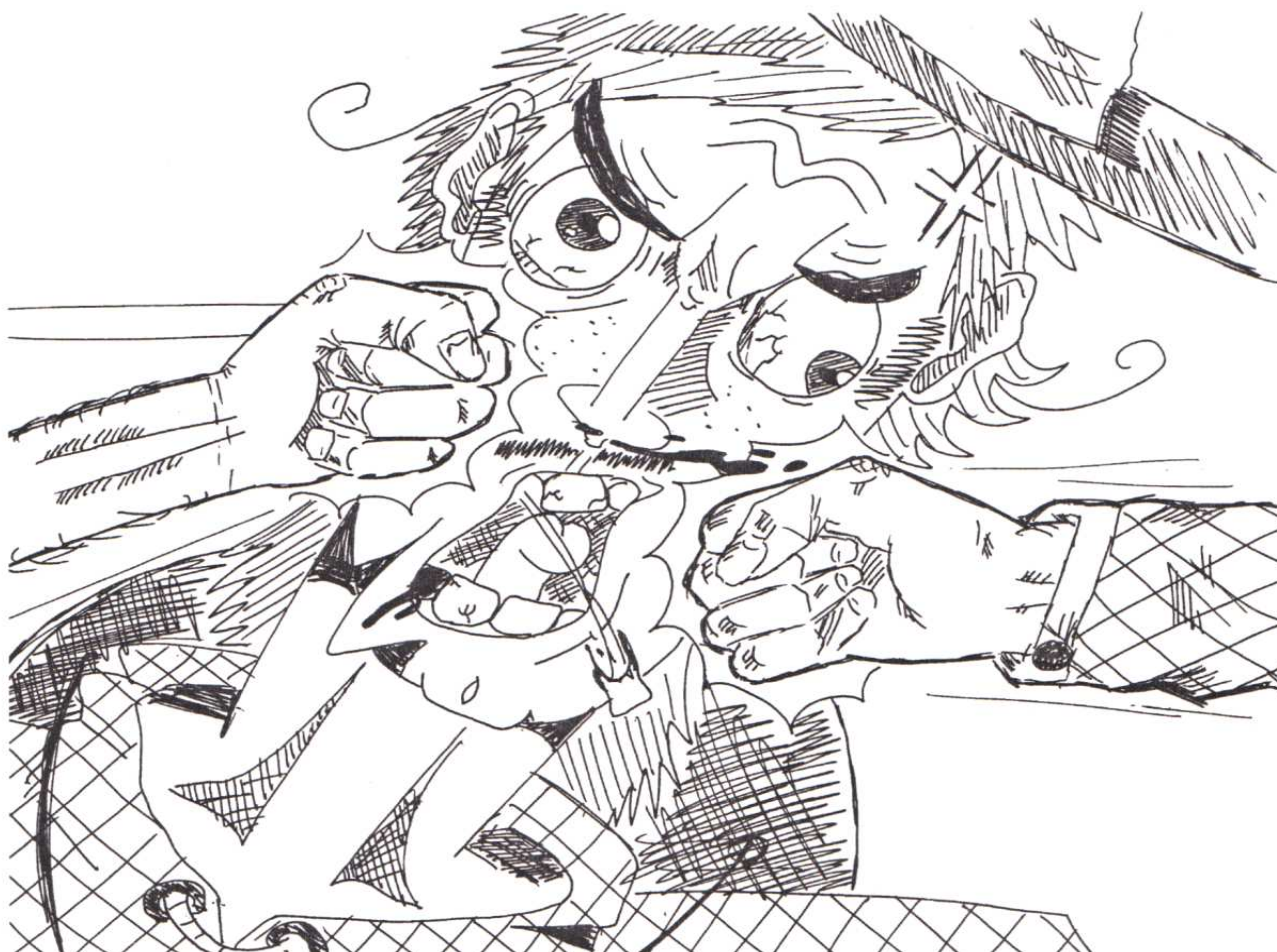
- Underwood a Remington - značky psacích strojů, neznámo, zda tak pojmenovaných v upomínku na oba proslulé kanadské žertěře.

- d'aur - nevěřící, stoupenec jiné víry než trampské. Potupně "paďour" (nepravý d'aur, zmetek d'aura), z toho pak hláskoslovným vývojem paďour. Chronologicky nejstarší je "paďúr", později "paďaur", novověké "paďour". (Viz Gebauer, Staro-česká mluvnice: "súd - saud - soud, Sudek - Saudek - soudek, nepléstí s tím Aloyse Skaumala).

- Žlutá klika – sdružení gentlemanů inteligentních, operujících především v okolí drsných severských hor a hospod, vyznačujících se žlutou vlajkou a věčnou žízni.

- panoramata - zvučný pratrampský nominativ, který se autorům podařilo zachránit před četnými náporů běsnících korektorů. Před tímto smělym tvarem couvli i redaktoři nových Pravidel českého pravopisu.

- Arizona a Texas - jde patrně o noční podniky z doby předválečné. Tím nabývá bloudění Chicletsovo poněkud konkrétnější podoby.

Zplodili: Pety a Kosmas v potu tváře

Ilustrace: Pampa jistou rukou

Foto: Bobule Cukrovým aparátem

Grafická úprava a text: Pety jedním prstem

Hudební poradce: Al a jeho tramská kytara

Vydalo osvětové sdružení MATICE TRAMPSKÁ (M12°) a Žlutá klika

kamjet@seznam.cz

© 2010

Venca Hadraba, to byla zásadní role a tak ti děkujeme za její výborné zpracování ...

PeKos

A to je konec ...